

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande sonderlinghe wtnementheydt der gratien die aen dese Maecht van
Godt ghegunt zijn tot salicheyt van haren euen neasten. Dat VI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ende liefde tot fijnen naeften die een yghelijck
moet beminnen/ ghelijck fijn feluen (het welck
hoe dat het in dese wtberkozen Godts verbult
is/ghenoechfaem bouen ghefept is) dunckt my
genoech te zijn het ghene ick hier ghefept hebbe
vande luyfter der miraculen / dooz de welke
Godt haer geglozificeert heeft / om dat hyfe fonde
betoonen weerdich om in haer te woenen. Hoe
wel dat wy meest ghetrocken zijn geweest tot de
dingen die wy verhaelt hebben/ op dat niet ver-
fwegen worde/waer mede men sommighe mon-
den stoppen can/die tegen de genadichste barm-
herticheyt ende goedertierenheyt Godts deruen
fnozen/ende op dat geprefen worde het verrou-
wen der ootmoediger die tot hun groot boozdeel
verheugen in het goet dat sy geloouen te zijn in
hun euen naeften al oft het hun eyghen waer.

Vande sonderlinghe wtneementheydt der gratien
die aen dese Maecht van Godt ghegunt zijn
tot falicheyt van haren euen naeften.

DAT XV. CAPITTEL.

N Volghender sommighe dinghen die niet
te verfwijghen en waren/hoe wel dat ick die
met gheen minder arbeyt en hebbe conner
achterhalen / al hadden sy onder eenen grooten
fteen verborzen gheweest. Ick hebbe oock sou-
mighe andere dinghen verstaen van geloofweerd-
dighe perfoonen van dese maecht die my goet
ghedocht hebben hier by te boeghen. Want vele
plochten hun toedlucht te nemen tot dese / als
tot eenen goddelijcken mont / als sy in twijfel-
achtige dinghen tuffchen beyde warē hangende/
om dat sy raet van haer fouden ontfangen:ende
meest

meest die dooz broeginghen ghepraemt stonden/
 in twyfele oft sy om dat / oft wat anders daer
 sy dooz betweecht werden / souden hen onthou-
 den van ten H. Sacramente te gaen / aen de
 welke sy sonderlijck raedt gaf / ghelijck het van
 noode was / hem aenleydende. Andere bedwonck
 sy te betrouwen op de vermherticheydt Godts /
 ende soo te gaen godt - vruelyck ende ghes-
 troulyck tot dit Sacrament. Het is eens ghes-
 heurt als sy breesde (het welck de supuere sielen
 somwijlen ouercomt) dat sy soude verispelijck
 zijn vande verwaentheyt ende stouticheydt by
 Godt : ouermidts haer dochte dat sy te ghereet
 was op dier ghelijcke saken / als vooz gheseyt is /
 te beantwoorden / oft sekerlijcks ouermidts dat
 sy tot haer te deel auctoriteyts nam. Waerom
 dat sy met vast betrouwen haer toeblycht nam
 tot den Heere / hem te kennen gheuende de broe-
 ginge daer sy mede gheperst wert / waer op dat
 de Heere haer met dese woorden vertroost heeft.
 En wilt niet meer booztaen bresen / vertroost v/
 versterckt v / ende weest vooz seker. Ick ben ulw
 Heere v Godt. Ick v bemindet hebbe v ghescha-
 pen dooz mijn gewillige liefde. Ick hebbe v wt-
 bercozen / op dat ick in v dooz mijn gracie soude
 woenen / ende dat ick v ghebruycken soude in
 mijn wellusticheydt. Waerom soo wie my dooz
 v deuotelijck ende ootmoedelijck soecken die
 sal ick oock waerachtelijck beandtwoorden
 dooz v. Ende ick en sal noyt toelaten dat nie-
 mant / dien ick onweerdich cozdeele om te ont-
 fangen het H. Sacrament van mijn lichaem
 ende bloet / by v come om raet daer op van v te
 ontfanghen / ende daerom alle die ick tot v seyn-
 de bestwaert met bresen ende broeginghen ver-
 zondicht die / dat sy vyz tot my moghen comen.

Want

Want ick en sal niemant van dien ont utwen
 wille den vaderlijcken schoot sluyten/ maer ick
 sal hen bekent maken de omhellinghe van mijn
 lieflijck gheuepghen / ende ick en sal hen niet
 wepgheren dat aldersoetste kussen des peys.
 Daer na als sy booz eenen ghebeden hadde/ ende
 daerom beschaeint was om dat dien booz den
 welcken sy ghebeden hadde/ gheen sekerder ende
 grooter betrouwen en hadde om meer te vercry-
 ghen als sy nu hadde vercregen. De Heere heeft
 haer seer minnelijcken gheantwoort/ segghende:
 soo veel als yemant hoopt dooz v te vercryghen/
 dat sal hy sonder twyfel vercrygen. Oock al wat
 ghy yemant wt mijnen naem beloofst dat sal ick
 hen sekerlijck geuen: want hoe wel hy booz den
 welcken ghy bidt moghelijck dooz menschelijcke
 cranckheyt belet zynde / mijn werckinghe niet
 getwaer en wort/ nochtans sal ick boozderinghe
 wercken in syn siele. Nu sommighe daghen ghe-
 leden zynde als sy haer verwonderende dese be-
 loftenisse Godts ouerdochte / niet ondachtich
 zynde haer eygen verwozenheyt/ soo vzaechde
 sy den heere/ hoe dat het hy quam/ dat hy haer
 die de verwozenste was/ beweerdichde met dese
 gratie/ ende dat hy soo wonderlijcke dinghen in
 haer vzochte. Tot welke de Heere antwoorde.
 En bekent de heylige Kercke niet dat ick alleen
 tot Beeter certijts gesept hebbe: Al dat ghy sult
 ontbinden op der aerden/ dat sal ontbondē zyn
 inden hemel/etc. Als sy nochtans t samen heden
 geloofst dat het selfste gheschiet oock dooz de die-
 naers der h. Kercke/ waerom en ghelooft ghy
 dan oock niet dat ick al tselfde vermach ende
 wil volbrzenghen/ dat ick dooz het ingheuen van
 mijn goddelijcke liefde oock met mijnen mont v
 beloue. Daer na rakende haer tonghe seyde hy:

Siet ick hebbe mijn woorzen ghegeuen in ulwen mont/ ende al dat ghy aen andere dooz mijn ingeuen / ende in mynen name sult segghen / dat bevestighe ick met de waerheydt / ende soo wien ghy yet van mijn goetheyt beloost opder aerde/ dat sal ick vast en van weerden houden inden hemel. Op dese dingen heeft sy den Heere geantwoort: Heere ick soude droef zijn dat yemandt daerom soude verdoemt zyn/ als dat den Gheest my dwonck en seyde/ datter gheen soude ongestraft en blyft / oft dierghelijcken wat. Tot de welcke de Heere seyde: Alst ghebeurt / dat ghy dooz den yuer der rechtbeerdicheydt / ende der sielen sulcs spreekt: soo sal mijn voorzomende genade sulcken mensche / tot den welcken ghy spreekt/bermanen/ dat hy leetwesen neme van syn misdaet/ op dat hy sulcke straffe niet en verdiene / v woorzen versmaepende. Waer op sy wederom tot den Heere sprekende/ seyde: Ist dat het waer is/ mijn Heere/ ghelijck ghy seluer beleydt/ dat v goetheyt dooz mynen mont spreekt/ hoe comt het dan / dat mijn woorzen soo weynigh wercken in somnighe die ick nochtans so bierighlyck wensche te verhoorden tot v glorie ende hun salicheyt? Waer op de Heere antwoorde. En weest niet verwondert dat v woorzen somwijlen te vergeefs/ ende sonder vrucht blijuē. Als ick wel eertijts sprekende in mijn menscheyt met de Goddelijcke biericheyt ende maght/ mijn woorzen nochtans geen vruchten der salicheydt en haerden in allemans herten. Want in sonderheyt worden alle dingen gheschiet dooz mijn goddelijcke voorzienicheyt / ende sy worden volmaecht op hunnen bequamen ende dooz mynen ghesetten tijdt.

Niet langhe daer na gebeurdet dat eenē dooz
hac

haer om eenigh ghebzeck bekeuen wert / waer-
 om ootmoedelijck vreesende oft sy mogelijk on-
 bescheyden oft ouertolligh geweest hadde / heeft
 sy haer toedlucht tot den Heere ghenomen / bid-
 dende dat sy soude verlicht worden met het licht
 vande Goddelijcke kennisse / op dat sy met nie-
 mant en soude ouer een comen / als met hem/
 dat is / met het welbehagen Gods / soo wanneer
 sy in eenighe sake soude antwoorden. Tot de
 welke wederom de Heere seyde: En wilt niet
 vreesen dochter / maer betrouwt. Ick gene b vooz-
 deel met dese sonderlinge priuilegie: dat soo wie/
 oock in wat sake dat het zy / ootmoedelijck b bet-
 soeckt ende getrouwelijck / dat ghy het binnenste
 van die sake / dooz het licht van mijn waerheyt
 sult doozsien / ende onderscheyden / gelijc ick dat
 onderscheyde ende oordeele / na de ghelegentheyt
 der saken ende des persoons. Ende wiens sake
 ick swaerder oordeele / dien suldy herder om
 mijnen wille antwoorden. Ende daer teghen in
 lichter sake suldy oock saechter antwoorde ghe-
 uen. Sy dit hoorende ende haer ontweerdicheyt
 bekennende / heeft gheseyt tot den Heere. O heer-
 schapper des hemels ende der aerden hout nu
 op de ouerbloedicheyt van b berinberticheden /
 want sulcken gauen / als maer zijnde asseheer
 ende aerde / ben ick gheheel ontweerdigh. Tot
 dit de Heere als soetelijck toespelende / seyde: En
 hoe is dat groot te weerderen / dat ick b gene te
 onderscheyden de saken van mijn vyantschap-
 pen / daer ick b dicwils te kennen gegeuen heb-
 be de herholentheden van mijn liefde. Ende hy
 heeft daer noch by gheboegt: soo wie met eenige
 droefheyt ende perffinge bevanghen / ootmoede-
 lijck ende dooz simpele waerheydt in b woorden
 enigen raet ende vertroostinge soeckt / die en sal

van sijn meyninge niet wederlept worden. Ick dan Godt in v woonende / gedreuen dooz de goedertierenheyt van myn alderbloedighste liefde / wil dooz v aen veel menschen goet doen. Doozts de blychcap die v herte daer dooz gheboelt / die puttet wt de ouerbloedicheyt / sonder twyfselen / van mijn goddelijck herte.

Op eenen anderen tyt / als sy badt booz die haer waren bebolen / soo heeft sy verdient dese antwoort vanden Heere: Ghelijck eertijts / soo wie batten den hozen vanden autaer blyde wert / om dat hy peys ende byzdom gebonden hadde: soo nu oock om dat ick v barmhertelijck vercoren hebbe / om in v te woenen / so wie betrouwde hem beveelt aen v gebeden / die sal dooz mijn gracie behouden worden. Ende de waerheyt van dese goddelijcke belofstemisse wert oock van een ander sijde versterckt / te weten / dooz het getuyghenis van ionckvrou Mechtildis sangster / (soeter memorien:) Aen de welke / als sy booz dese badt / is verdoont gheweest haer herte / als een vaste bygge: die van de eene zijde / dooz de menscheyt Christi / ende van de andere zijde dooz sijn Godtheyt / als twee mueren / werdt beschermt. Ende sy heeft verstaen dat de Heere tot haer seyde: Alle die hun beste doen / om ouer dese bygge tot my te comen / die en connen niet vallen noch strunckelen: dat is / die haer woorden anbeerden / ende ootmoedelijck haer bemaninghen onderdanigh zijn / en sullen inder ewicheyt vanden rechten wegh / die tot het ewigh leuen leyt niet missen.